

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Liliana Catan, Iurie Diaconu, Elena Covalenco și Ion Guzun,
judecând în ședință fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul Panov Dionis în numele acestuia, împotriva sentinței Judecătoriei Basarabeasca din 10 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, pe cauza penală în privința lui:

*Enache Veaceslav Vasile, 28.02.1988
a.n.,originar din satul Calciovca, r-nul Tarutino, regiunea
Odesa, Ucraina, cu viza de domiciliu în or. Basarabeasca, str.
Puteiscaia 54, locuitor al or. Basarabeasca, str. 24 August 3.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond – 14.01.2014-10.02.2014;*
- *Instanța de apel – 13.03.2014-07.04.2014;*
- *Instanța de recurs -05.11.2014-16.12.2014;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătoriei Basarabeasca din 10 februarie 2014, Enache Veaceslav Vasile, a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) CP și la 5(cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis, fără amendă.

Acțiunea civilă, privind încasarea prejudiciului pentru repararea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. *În fapt*, instanța de fond a stabilit că inculpatul Enache Veaceslav la 12.10.2013, în jurul orelor 22.00, împreună și cu acordul lui Mîrza Eugen Petru, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică în incinta garajului ce aparține mamei ultimului Mîrza Olga, amplasat în or. Basarabeasca, str. s. Razin 17, intenționat, din motive cupidante, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cu scopul comiterii unei sustrageri în mod deschis a bunurilor altei persoane, i-a aplicat lui Mîrza Eugen o lovitură cu degetele mîinilor sale în ochi, apoi i-a mai aplicat

acestuia din urmă o lovitură cu ciocanul peste mîna dreaptă, cauzîndu-i leziuni corporale nepericuloase pentru viață și sănătate, după ce în mod deschis a sustras un motoferăstrău de model „Topoli 5800”, cauzînd astfel părții vătămate Mîrza Olga un prejudiciu material în sumă de 1200 lei, ceia ce la momentul comiterii infracțiunii constituiau 60 unități convenționale, folosindu-se ulterior de bunul sustras după bunul său plac.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e) CP - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat și partea vătămată.

3.1. *Inculpatul* solicitînd casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile sale să fie recalificate în baza art. 187 alin. (1) CP și să-i fie stabilită pedeapsa nonprivativă de libertate.

În susținerea apelului a indicat greșita calificare a acțiunilor sale invocînd că recunoaște sustragerea în mod deschis a bunului părții vătămate, dar nu și faptul aplicării violenței față de martorul Mîrza Eugen, deoarece cearta și bătaia au avut loc pînă la sustragere și viza nerestituirea telefonului mobil luat de martor.

La urmărirea penală, în timpul confruntării nu a beneficiat de serviciile unui interpret.

Partea vătămată nu a depus acțiune civilă, ea declarînd că nu are pretenții.

3.2. *Partea vătămată* prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Enachi Veaceslav să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate pe motiv că nu are pretenții față de el și s-au împăcat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

4.1. În argumentarea concluziei instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept stabilită de instanța de fond concordă cu materialele cauzei și în baza ansamblului de probe pertinente, utile, veridice și concludente, ce coroborează și se completează, corect s-a constatat vinovăția lui Enachi Veaceslav în comiterea infracțiunii de jaf cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.

Versiunea înaintată de inculpat precum, că cearta și bătaia cu Mîrza Eugen au avut loc pînă la sustragere și se referea la nerestituirea telefonului mobil luat de martor și nu a sustragerii bunului ce aparținea părții vătămate nu și-a găsit confirmare și s-a respins prin declarațiile părții vătămate potrivit cărora ea a înțeles de la fiul Eugen s-a bătut cu Enachi Veaceslav în garaj, în încercarea de a nu-i permite să ia motoferăstrăul.

Aceste declarații ale părții vătămate coroborează și se completează prin declarațiile martorului Mîrza Eugen făcute în cadrul urmăririi penale și susținute și în timpul efectuării confruntării potrivit cărora el a fost lovit de către Enache Veaceslav în ochi cu degetele și cu ciocanul peste mîna dreaptă în garaj, înainte de a fi sustras motoferăstrăul.

Referitor la afirmațiile că au fost încălcate prevederile art. 16 CPP, instanța de apel a reținut că de asemenea nu și-a găsit confirmare. Or, inculpatului i-au fost înmîinate ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu în limba pe care acesta o posedă și audierea lui s-a făcut deasemenea în limba rusă. Cît privește neparticiparea interpretului la confruntarea cu martorul Mîrza Eugen, s-a apreciat că de asemenea nu constituie temei de declarare nulă a probei, de vreme ce partea apărării nu a solicitat și nu a deplîns un eventual refuz al reprezentantului OUP

Instanța de apel a menționat, că inculpatul a arătat la faptul că nu a putut comunica cu apărătorul ce l-a asistat pe întreg procesul penal, iar în lumina jurisprudenței CEDO (hotărîrea Kamasinski versus Austria (1989)), în situația în care această împrejurare nu se aduce la cunoștința instanței, se prezumă că acuzatul și apărătorul sunt în posibilitate de a comunica între ei în vederea exercitării apărării, deci, nu s-a constatat violarea art. 6.3.e din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Referitor la argumentul că partea vătămată nu a depus acțiune civilă, instanța de apel a menționat, că în cadrul audierii, în ședința de judecată, Mîrza Olga a declarat că dorește repararea motoferăstrăului defectat de către inculpat, înaintînd pretenții de ordin material. Chiar dacă această cerință a părții vătămate nu se cuprinde în cadrul unei cereri scrise, instanța de judecată, în baza art. 397 CPP, este obligată din oficiu să se expună referitor la repararea pagubei. Deci, soluția pronunțată de instanța de fond în partea soluționării și a acțiunii civile este una legală și fondată.

Individualizarea pedepsei aplicate inculpatului s-a făcut în corespundere cu prevederile art. 7, 61 și 75 CP, reieșind din gravitatea faptei (comisă cu intenție și atribuindu-se la categoria infracțiunilor grave): motivul acesteia (cupidant): personalitatea condamnatului (neîncadrarea în cîmpul muncii, caracteristica negativă de la locul de trai, neaflarea la evidența medicului narcolog și psihiatru, neconștientizarea pe deplin a faptei comise, prezența unui copil minor la întreținere, prezența antecedentelor penale stinse, ceea ce demonstrează că el pe calea corijării nu s-a pus și prezintă pericol pedepsele anterior stabilite (amendă și suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea) neatingîndu-si scopurile de reeducare și prevenire de comitere de noi infracțiuni), circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și din condițiile de viață ale familiei acestuia.

Referitor la afirmația părții vătămate că nu are pretenții și că s-a împăcat cu inculpatul, instanța de apel a menționat că în nici un mod nu influențează individualizarea pedepsei.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare, inculpatul și avocatul Panov Dionis în numele inculpatului.

5.1. Prin recursul ordinar a inculpatului din 05.06.2014 se solicită casarea hotărîrilor, rejudecarea cauzei și recalificarea acțiunilor din art. 187 alin. (2) lit. e) CP în art.187 alin.(1) CP, iar luînd în considerație cererea Olgăi Mîrza să fie încetat procesul penal în privința lui pe motivul împăcării părților.

În motivarea recursului a invocat:

- decizia privind calificarea acțiunilor sale în baza art. 187 alin. (2) lit. e) CP, în mare parte este bazată pe declarațiile martorului Mîrza Eugen;

- urmărirea penală s-a efectuat în limba de stat, și nu a fost asigurat cu interpret;

- în dosar lipsesc corpurile delictive și expertiza medico-legală, iar procurorul a pus la baza învinuirii sustragerea în mod deschis a bunului altei persoane cu aplicarea violenței - ciocanul, care nici nu a fost examinat sau ridicat de la locul infracțiunii;

- în privința lui Mîrza E. nu a fost efectuată expertiza medico-legală, nu au fost constatate urme de infracțiune pe corpul lui, adică leziuni corporale;

- partea vătămată Mîrza O. la etapa urmăririi penale și instanța de judecată nu a depus nici o acțiune civilă, pentru că nu are pretenții, dimpotrivă a înaintat în instanța de judecată cerere de împăcare.

5.2. Avocatul Dionis Panov în numele inculpatului, prin recursul ordinar depus la 30.06.2014, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.4), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat.

În susținerea recursului a indicat:

- instanța de apel, contrar prevederilor art.414 alin.(3) CPP, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către condamnat și partea vătămată și anume referitor la faptul că urmărirea penală s-a efectuat în limba de stat, și inculpatul nu a fost asigurat cu interpret și asupra cererii de împăcare depuse de către partea vătămată;

- acțiunile condamnatului nu conțin elementele infracțiunii prevăzută de art. 187 alin.(2) lit.e) CP, adică sustragerea deschisă a motoferăstrăului cu aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea sau viața persoanei. Încadrînd acțiunile lui Enache Veaceslav în baza art. 187 alin.(2) lit.e) CP, instanța de judecată a invocat, că inculpatul i-a cauzat martorului Mîrza Eugen leziuni corporale, dar nu l-a recunoscut pătimit;

5.3. *Inculpatul* la 29.10.2014 și 13.11.2014, a mai depus recursuri ordinare invocând starea de fapt pe caz, indicând aceleași cerințe ca în recursul de bază.

6. Asupra recursurilor ordinare, procurorul a depus referință solicitând respingerea acestora, invocând că instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, just fiind respinse apelurile.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul ordinar declarat de inculpatul Enache Veceslav din 05 iunie 2014 și recursul ordinar declarat de către avocatul Panov Dionis în numele inculpatului din 30 iunie 2014, urmează a fi admise, iar recursurile suplimentare ale inculpatului din 29 octombrie 2014 și 13 noiembrie 2014, urmează a fi respinse ca fiind declarate peste termen.

7.1. Referitor la recursurile ordinare declarate de către inculpat (din 05.06.2014) și avocatul Panov Dionis în numele inculpatului (din 30.06.2014) .

Potrivit textului recursurilor ordinare, ca temei de casare a hotărârilor judecătorești s-a invocat art. art.427 alin.(1) pct.4), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului cînd judecata a avut loc fără participarea interpretului, cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

La cele relatate mai sus, Colegiul va începe expunerea asupra pct.6 alin.1) art. 427 Cod de procedură penală, din considerente că recurenții invocă nepronunțarea de către instanța de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că urmărirea penală s-a efectuat în limba de stat, și inculpatul nu a fost asigurat cu interpret, temei ce se încadrează în pct.4 alin.1) a art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul reține că instanța apel corect a menționat că inculpatului i-au fost înmîinate ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu în limba pe care acesta o posedă și audierea lui s-a făcut deasemenea în limba rusă. Cît privește neparticiparea interpretului la confruntarea cu martorul Mîrza Eugen, s-a apreciat că de asemenea nu constituie temei de declarare nulă a probei, de vreme ce partea apărării nu a solicitat și nu a deplîns un eventual refuz al reprezentantului OUP, or conform procesului menționat (f. d. 47) evident este faptul că părților au fost puse întrebările în limba pe care aceștia o posedă.

Referitor, la cerințele inculpatului și avocatului în ce privește cererea de împăcare înaintată de către parte vătămată, Colegiul menționează, că instanța de apel justificat nu a aplicat prevederile art.109 Cod penal, în cazul supus judecării.

La acest capitol Colegiul reține că, prin reglementarea art.109 Cod penal a momentului pînă cînd poate avea loc împăcarea părților, legiuitorul a avut în vedere ca moment final, este atunci cînd cauza se judecă de către instanța de fond, cînd

completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective. Acest înțeles al legii rezultă din construcția și plasamentul procedurilor ce le parcurge cauza penală pusă pe rol. Conform Codului de procedură penală Titlului II, intitulat “JUDECATA”, cuprinde capitolele I-VI. Dintre acestea, Capitolul III reglementează judecarea cauzei penale în prima instanță, procedură, care este descrisă în amănunte în patru secțiuni. Secțiunea a 4-a este dedicată anume unei faze speciale a procedurii de judecare - “Deliberarea și adoptarea sentinței”. Prin urmare, pînă la acest moment părțile se pot împăca în cazul infracțiunilor prevăzute de alin.(1) art.109 Cod penal, cu excepția celor prevăzute de alin.(1) art. 276 Cod de procedură penală. Imposibilitatea de-a admite împăcarea părților la următoarele căi a procesului penal, cai ordinare de atac – Apelul și Recursul, rezultă din prevederile art.230 Cod de procedură penală, care stipulează în alin. (2) că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Fazele următoare a judecării cauzei sunt căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărîrii judecătorești, inclusiv și în partea aplicării procedurii împăcării părților, potrivit legii materiale și procesual penale.

Ca exemplu ar servi cazul cînd prima instanță nu a admis împăcarea părților deși legea permitea și părțile au făcut declarațiile respective privitor la împăcare, însă prima instanță a omis să soluționeze această chestiune. Împăcarea este o problemă de drept, deci ține de legalitatea sentinței instanței de fond, astfel că eroarea comisă, poate, la caz, fi examinată în ordinea căii de atac – apelul. Într-o eventuală situație, cînd nici instanța de apel nu a soluționat în mod legal această eroare de drept, comisă de instanța de fond, numai atunci soluțiile, precum a instanței de fond așa și a instanței de apel, cad sub incidența prevederii art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală – temei de declarare a recursului ordinar.

Evenimentul împăcării părților trebuie să aibă loc în fața organului de urmărire penală ori a instanței de judecată. Acesta poate avea loc prin depunerea unor cereri de către fiecare dintre părți, conform prevederilor art.344/1 alin.(1) CPP, ori prin declarații orale, consemnate într-un proces-verbal, întocmit de organul de urmărire penală, iar, după caz, în procesul-verbal al ședinței de judecată. În acest ultim caz, declarațiile cu privire la voința de-a se împăca, este rezonabil să fie, separat, semnate de către părți.

Prin urmare, în cadrul instanței de fond, partea vătămată a menționat în cadrul audierii că dorește să se împăce cu inculpatul (f.d.99), ulterior conform procesului verbal al ședinței de judecată (f.d.104-105), fiind pusă în discuție cererea privind încetarea procesului penal în legătură cu faptul împăcării, la întrebarea instanței către partea vătămată, ultima nu a susținut cererea de încetare a procesului penal deoarece are careva pretenții față de inculpat, fiind respinsă cererea părții vătămate,

astfel o careva eroare de drept de către instanțele de fond, la acest capitol nu a fost comisă.

În cât privește prevederile art.427 alin.(1) pct. 8) și 12) sub aspectul neîntrunirilor elementelor constitutive ale infracțiunii și încadrării juridice greșite a faptei săvârșite, Colegiul conchide că aceste temeuri deasemenea nu și-au găsit confirmare, deoarece, sub aspectul situației de neîntrunire a elementelor infracțiunii, se înțeleg cazurile când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

După cum rezultă din materialele cauzei, instanțele de fond la examinare au ținut cont în deplină măsură de prevederile art.26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-au verificat minuțios, le-au dat o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor, corect statuând asupra concluziei de vinovăție a inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiind corect încadrate acțiunile acestuia în baza art. 187 Cod penal.

De rînd cu cele enunțate, Colegiul penal consideră greșită concluzia instanțelor privind reținerea în acțiunile inculpatului a agravantei prevăzute la lit. e) alin.(2) art.187 Cod penal - *jaful, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*, deoarece în învinuire se invocă că inculpatul i-a cauzat *martorului Mîrza Eugen* leziuni corporale, ultimul nefiind recunoscut ca pătimit, unica parte vătămată fiind Mîrza Olga, or, conform prevederilor art.97 Cod de procedură penală, caracterul și gradul leziunilor corporale se constată doar prin raportul expertizei medico-legale, pe cînd în privința lui Mîrza Eugen un astfel de raport nu a fost efectuat.

Prin urmare, potrivit rechizitoriului, partea vătămată fiind recunoscută Mîrza Olga, căreia nu i-au fost aplicate careva leziuni corporale, nefiind prezentă infracțiunea de jaf ca infracțiune complexă, avînd ca obiect juridic special complex, prevăzut la art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, și anume prezența obiectului juridic principal al faptei – *relațiile sociale cu privire la posesie și detenție asupra bunurilor mobile* și obiectul juridic secundar - *relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei*, în speță, conform învinuirii fiind prezent doar obiectul juridic principal al jafului.

Astfel, careva acțiuni adiacente alăturate de sustragerea de la Mîrza Olga a motoferăstrău de model „Topoli 5800” din partea inculpatului nu au fost, constatîndu-se că, în cauza dată, lipsesc semnele calificative prevăzute la a lit. e) alin.(2) art.187 Cod penal imputate inculpatului - deoarece nu s-a stabilit circumstanța agravantă în cauză, pentru realizarea căreia este necesar ca între

făptuitor și victimă să existe la momentul săvârșirii faptei, ceea ce denotă că atât prima instanță, cât și instanța de apel, incorect au reținut în seama inculpatului această circumstanță agravantă (semn calificativ).

În consecință, Colegiul penal conchide că, în cauză din învinuirea inculpatului Enache Veaceslav, urmează a fi excluse semnul calificativ prevăzut la lit. e) alin.(2) din art.187 Cod penal, iar acțiunile lui urmează a fi calificate juridic doar în baza art.187 alin.(1) Cod penal – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

Din aceste motive, recursurile ordinare declarate de către inculpat (*din 05.06.2014*) și avocatul Dionis Panov în numele inculpatului urmează a fi admise, cu casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

La stabilirea pedepsei, ținând seama de prevederile art.61,75,76 Cod penal, reieșind din gravitatea faptei - comisă cu intenție și atribuindu-se la categoria infracțiunilor grave, motivul acesteia – cupidant, personalitatea condamnatului-neîncadrarea în câmpul muncii, caracteristica negativă de la locul de trai, neafierea la evidența medicului narcolog și psihiatru, neconștientizarea pe deplin a faptei comise, prezența unui copil minor la întreținere, prezența antecedentelor penale stinse, ceea ce demonstrează că el pe calea corijării nu s-a pus și prezintă pericol pedepsele anterior stabilite - amendă și suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, neatingându-se scopurile de reeducare și prevenire de comitere de noi infracțiuni, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și din condițiile de viață ale familiei acestuia, Colegiul penal consideră că, corijarea și reeducarea inculpatului Enache Veaceslav poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, cu numirea pedepsei închisorii în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora este recunoscut vinovat, ca fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, urmează să caseze hotărârile instanțelor de fond, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, Colegiul penal conchide că eroarea comisă de instanțele de fond urmează a fi corectată, prin admiterea recursurilor ordinare declarate în cauză de către inculpat și avocatul Dionis Panov în numele inculpatului, cu casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe și pronunțarea a unei noi hotărâri.

7.2. Referitor la recursurile suplimentare declarate de către inculpat din 29.10.2014 și 13.11.2014, Colegiul penal precizează că, conform prevederilor art.

422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului și a avocatului acestuia, dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 07.04.2014, în prezența părților, iar deciziei motivate i s-a dat citire la 05.05.2014 în lipsa inculpatului și avocatului acestuia, fapt confirmat în procesul verbal al ședinței de judecată (f. d. 156-158).

La 15.05.2014, Curtea de apel expediază în adresa Penitenciarului nr.13 copia deciziei din 07.04.2014 în limba de stat, pentru a fi înmînată inculpatului(f.d.175)

La 09.06.2014, inculpatul fiind vorbitor de limba rusă, instanța de apel expediază în adresa Penitenciarului nr.13 copia deciziei din 07.04.2014, tradusă în limba rusă, pentru a fi înmînată inculpatului (f.d.176).

La 02.06.2014, în adresa instanței de apel, a fost expediată dovada de primire a deciziei din 07.04.2014, semnată de către inculpat (f.d.177-178)

Mai mult ca atât, inculpatul la 05.06.2014 a depus în termen recurs ordinar.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursurile ordinare suplimentare au fost declarate de inculpat la 29.10.2014 și 13.11.2014, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursurile date au fost depuse peste termen.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 03.07.2014, iar inculpatul a avut reală posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a invoca motivele suplimentare în recursul de baza declarat la 05.06.2014.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursurile ordinare suplimentare declarate de inculpat sunt inadmisibile, ca fiind declarate peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge recursurile ordinare suplimentare ale inculpatului din 29 octombrie 2014 și 13 noiembrie 2014, ca fiind declarate peste termen.

Admite recursurile ordinare declarate de inculpat la 05 iunie 2014 și de avocatul Panov Dionis în numele inculpatului la 30 iunie 2014, casează total sentința Judecătoriei Basarabeasca din 10 februarie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, în cauză penală în privința lui Enache Veaceslav, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă după cum urmează:

Enache Veaceslav Vasile se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpatului se va calcula din 16 decembrie 2014 cu includerea perioadei arestului din 24 decembrie 2013 până la 27 decembrie 2013 și din 10 februarie 2014 până în prezent.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 13 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

